

عنوان مقاله:

نوروفارماکولوژی و اثرات اکستازی (MDMA) بر یادگیری و حافظه

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای مواد روان گردان (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ژیلا محسنی - دستیار رادیوفارماسی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران

حمیدرضا مهاجرانی - عضو هیات علمی فیزیولوژی دانشکده علوم پایه دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

با وجود اینکه اکستازی (MDMA) حدود 90 سال است که به طور عمده ای مورد استفاده قرار می گیرد ولی استفاده شدید آن به دهه 60 میلادی بر می گردد. تست هایی همچون افسردگی، فراخوانی واژه ها به صورت فوری، فراخوانی همراه با تحقیق، دقت و حافظه کاری در برخی مطالعات در گروه مصرف کننده MDMA به طور فاحشی دارای نتایج افسردگی بالاتر در مقایسه با گروه کنترل بودند و تست فراخوانی همراه با تاخیر و یادگیری شفاهی در آنها ضعیف تر بود که با اثرات حشیش و رابطه آن با افسردگی تطبیق دارد براساس این مطالعه نتیجه گیری شده مصرف کنندگان MDMA مشکلاتی را در رابطه با کد کردند اطلاعات در حافظه بلند مدت و همچنین ارائه یادگیری شفاهی دارند همچنین کارایی آنها در تمرکز بویژه هنگام انجام کارهای پیچیده کاهش می یابد استفاده از این دارو با استفاده و سوء استفاده از داروهای دیگر می تواند همراه باشد و القاء کننده پیامدهای عصبی روانی از اختلالات افسردگی گرفته تا مشکلات حافظه می باشد. هنوز استراتژی درمانی واضحی در دسترس قرار نگرفته است اما به نظر می رسد که ضد افسردگی های مهارگر جذب مجدد سروتونین یک نقش مفید را بتواند ایفا کنند.

کلمات کلیدی:

اکستازی، نوروفارماکولوژی، حافظه کوتاه مدت، حافظه بلند مدت، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/159460>

